

РЕШЕНИЕ

№ 26969

гр. София, 13.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 03.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7214** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.75,ал.1,т.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на К. Д.- гражданин на Х. срещу Решение №УП-ОК 5/04.06.2024 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС, с което последният на основание чл.70,ал.1, връзка с чл.13,ал.1,т.2 и 4, т.11 от ЗУБ отхвърлил молбата за международна закрила на К. Д.- гражданин на Х. като явно неоснователна.

Развитите в жалбата оплаквания са за нищожност и незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че търсещият закрила има основателни причини за опасения от преследване и заплахи за сигурността в страната на произход, като административният орган не е отчетел и не е анализирал причините за напускане на Х., като не са отчетени заплахите за неговото творчество и е налице опасения от преследване, което не е обсъдено от административни орган. Иска се отмяна на Решението и връщане на преписката за ново разглеждане.

В съдебно заседание, оспорващият- К. Д. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се явява и с помощта на преводач от френски език поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това, жалбата се поддържа от адвокат Л. определен от САК за процесуален представител и назначен за такъв от страна на съда .

Ответникът по оспорването- Интервюиращ орган редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт П., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде

отхвърлена. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представената по делото писмена защита.

СГП редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от прокурор К. изразява становище за неоснователност на предявената жалба и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № РД05-300/13.04.2022 година на Председател на ДАБ към МС на РБ К. Й. И.- Младши експерт в РПЦ- С., ПМЗ“ Овча купел“ е определен за интервюиращ орган, който може да извършва действията по ЗУБ.

На 15.05.2024 година оспорващият депозирал Молба за закрила до ДАБ и след регистрирането оспорващият попълнил Регистрационен лист, в който посочил, че е гражданин на Х., католик, роден е в [населено място] П., влязъл е в РБ на 20.02.2024 по професия инженер, образование висше, неженен, владее френски и креолски езици, отправена му е покана за явяване на интервю на дата 20.05.2024 година, като поканата е връчена на оспорващия с помощта на преводач от френски език, запознат с правата и задълженията на търсещите закрила чужденци и с организациите, които предоставят правна помощ на търсещия закрила, и и е снета Евродак дактилоскопна експертиза.

На 20.05.2024 година с оспорващия е проведено интервю, в което той посочил, че разбира превода от назначения преводач, няма комуникативни пречки, освен паспортът би трябвало да има лична карта и шофьорска книжка, по религия е християнин, не е имал проблеми заради етническата си принадлежност- хаитянин, нито религиозни проблеми също не е имал, не е женен, но има дъщеря, гражданка на Х., [дата на раждане], като майка и също е хаитянка и те са в Х., като майката на детето живее отделно от него, а за детето се грижи неговата майка, има брат, който е учил магистратура във франкофонски университет в България, и по повод тържеството по дипломирането му е пристигнал в България, като е напуснал Х. на 19.01.2024 година легално със самолет за България, но първо е пътувал до К., защото няма българско посолство в Х., а след това със самолет до И., и след това отново със самолет пристигнал в РБ на 20.02.2024 година, като получил виза от българското посолство в К. по повод дипломирането на брат му, а малко преди да напусне Х. президентът им бил убит и докато са били тук започнали да се тревожат, че може да бъдат подложени на преследване и летищата са били затворени. Докато бил в България работел дистанционно от тук, тъй като си имал работа в Х., той е инженер по звука, в Х. живял в П.-о- П. от 2007 година до напускането на страната, като майка му и детето му са в Х., а брат му и жена са в България, не е членувал в политическа партия и във въоръжена групировка или паравоенно формирование, в България е защото в Х. има безредици, армията е окупирала голяма част от територията, докато е бил в България са му се обадили, че някакви хора са идвали да го заплашват и са го предупредели да не се връща, убийството на президента е станало през 2021 година, но не е имало такъв хаос, той е настъпил в края на 2023 година и тогава е получил писмени заплахи, като през декември 2023 година е бил атакуван от четирима въоръжени лица, които не познавал на паркинга пред сградата, където живеел, собственичката ги видяла и го предупредила да не излиза навън,

защото го чакат хора , които искат да се разправят с него и след това започнал да сменя адресите си, докато не извади виза от К. и да замине, някой го е търсил по телефона, но той не се е обадил и той нямал връзка с него, а след това се е обадил на собственичката и тя го предупредила да не излиза навън, защото ще бъде разстреляна и тогава видял четирима отвън и се обадил в полицията, като подал оплакване в полицията и дори сега някои хора в Х. му съобщават , че ако се върне ще бъде разстрелян, целта на нападателите била да го атакуват, но е имало желязна бариера и не са могли да достигнат до него, той е рапър, като неговите песни защитават страната на убития президент, и не е харесван като тези хора имат отмъстителни намерения към поддръжниците на стария президент, не е осъждан и арестуван в Х., като подал молба за закрила в РБ защото визата му изтичала, като решил тогава да подаде молба за закрила.

На 04.06.2024 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № УП-ОК5, с което отхвърлил молбата на К. Д. за предоставяне на международна закрила.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84,ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №УП-ОК5/04.06.2024 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Разпоредбата на чл.169 АПК поставя допълнителни критерии, с които съдът следва да се съобрази при преценката на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност-да провери дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административния акт.

В разглеждания случай, оспореното решение е издадено на основание чл.70,ал.1 от ЗУБ -разпоредба,предоставяща възможност на интервюиращ орган при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорено производство, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна.

За наличието на оперативна самостоятелност, говори и самият текст на чл.70,ал.1 от ЗУБ-чрез използване на изрази "може" .В този смисъл, по силата на самата законова разпоредба е предоставена възможност на административния орган, при наличие на някоя от изброените хипотези по своя преценка да приложи ускорена процедура в производство по общия ред в срок до 14 работни дни от регистриране на чужденеца, когато молбата му е явно неоснователна. С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че административният орган е разполагал с оперативна

самостоятелност,даваща му право на свободна преценка при издаване на оспореното решение и то по силата на самия закон-ЗУБ.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС, на когото нормата на чл.70, ал.1 от ЗУБ е предоставила правото да приложи ускорена процедура в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца в производството по общия ред, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна. Наред с това от събраните доказателства е установено, че интервюиращ орган изрично е определен от Председател на ДАБ за такъв по силата на Заповед от 13.04.2022 година на основание чл.48,ал.1,т.10. от ЗУБ-Председателят на ДАБ определя интервюиращите органи на Държавната агенция за бежанците, които провеждат ускорена процедура в производство по общия ред. От доказателствата по делото е видно, че лицето К. И. е определен за интервюиращ орган от страна на Председател на ДАБ. По силата на чл.61,ал.2 от ЗУБ, чужденецът подал молба за предоставяне на международна закрила, се регистрира в Държавната агенция за бежанците и му се открива лично дело. Регистрацията се извършва не по-късно от три работни дни след подаването на молбата, освен ако се прилага срокът по [чл. 58, ал. 4](#). Молбата е подадена на 15.05.2024 година, извършена регистрацията на чужденеца и на тази дата му е открито лично дело, а срокът за произнасяне по молбата започва да тече не от подаване на молбата, а от регистрацията на чужденеца. Предвиденият срок от 14 работни дни е започнал да тече от дата 16.05.2024 година и съответно на това изтичащ на 04.06.2024 година-вторник, присъствен ден. Видно от Решението същото е издадено на дата 04.06.2024 година - в рамките на предвидения срок от 14 работни дни. Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му- чл.70,ал.1 от ЗУБ, вр.с чл.13,ал.1 от ЗУБ.

В тази насока неоснователен е доводът на оспорващи я, че оспореното решение е нищожно.

При издаването на решението, Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ е спазил процесуално- правните разпоредбите на ЗУБ. От събраните доказателства е установено,че чужденецът е подал първа по ред молба за закрила в РБ на дата 15.05.2024 година и на тази е регистрирана в ДАБ, отправена е покана за явяване на интервю, попълнил е регистрационен лист, снета му Евродак дактилоскопна експертиза, запознат е с правата и задълженията на търсещия закрила и със Списъка на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут при ДАБ към МС. Според легалното определение на параграф 1,т.1 от ДР на ЗУБ. "[Чужденец](#)" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство,а,чужденец,търсещ закрила"е този,който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1,т.2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република България/ параграф 1,т.10 от ДР на ЗУБ.

В конкретната хипотеза, подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 15.05.2024/ съответно на това регистрирана на 15.05.2024 година представлява първа такава, а производството се е развило в съответствие с нормата на чл. 8, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС/прилагаща се за всяка молба за международна закрила, която е подадена на територията на държави-членки, включително на граница, в териториални води или в транзитна зона, както и по отношение на отнемането на международна закрила. в това място за задържане на чужденеца е разяснена възможността да кандидатства за международна закрила, същият я упражнил правото си да подаде молба за закрила и е подал такава на дата 15.05.2024 и то лично в съответствие с разпоредбата на чл. [чл. 58, ал. 3 ЗУБ](#) вр. чл. 6, ал. 2 от Директива 2013/32/ЕС, осигурен му преводач от арабски език, улесняващ достъпа му до процедурата в съответствие с [чл. 59, ал. 1 ЗУБ](#) и чл. 8, ал. 1, изр.2 от Директива 2013/32/ЕС От своя страна в Директива 2013/32/ЕС е посочено, че „молба за международна закрила“ или „молба“ означава искане за закрила от държава-членка, подадено от гражданин на трета страна или лице без гражданство, за който/което може да се счита, че търси статут на бежанец или субсидиарна закрила и не иска изрично друг вид закрила извън обхвата на Директива 2011/95/ЕС, за която се кандидатства отделно;

в) „кандидат“ означава гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което е подал/о молба за международна закрила, по отношение на която все още не е взето окончателно решение; а

„бежанец“ означава всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което отговаря на изискванията на член 2, буква г) от Директива 2011/95/ЕС;

и) „международна закрила“ означава статут на бежанец и статут на лице под субсидиарна закрила по смисъла на букви й) и к). След регистриране на молбата за предоставяне на закрила, на оспорвания е открито лично дело - разпоредбата на чл. 61, ал. 2 от ЗУБ и на нормата на чл. 6, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС в срок от 6 работни дни от подаване на молбата, като едновременно с това са му връчени Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, текстът му е преведен на разбираем за него език с помощта на преводач от френски език и наред с това е запознат и със Списъка на организации, работещи с бежанци и чужденци, като на търсещия закрила от страна на ДАБ е предоставена безплатна правна и процедурна информация по чл. 19, ал. 1, изр. 1 от Директива 2013/32/ЕС, в съответствие със Съображение 22 от Директива 2013/32/ЕС, така че същият е разполагал с тази процесуална гаранция, обща за всички производства по [ЗУБ](#) и глава III от Директива 2013/32/ЕС. По този начин писмено са му дадени необходимите напътствия за процедурата, която ще се следва, в съгласие и с препоръката по т. 192 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец. От доказателствата по делото не се установява оспорваният да е поискал предоставянето на безплатна правна помощ.

Както при подаване на молбата, така и при всички последващи действия във връзка с молбата, му е осигурен преводач и на проведеното интервю също е присъствал такъв и от френски език, който владее оспорваният. Този факт се потвърждава от подадената първоначално молба за закрила, депозирана и написана

лично от него на френски език, проведеното интервю е на френски език, който той е посочил, че владее. Още при регистрацията на оспорващия по реда на [чл. 61, ал. 2 ЗУБ](#)/както при подаване на молбата, така и при попълване на регистрационния лист оспорващият е посочил, че владее езици- френски и креолски, и е спазена разпоредбата на чл.14,ал.2 от АПК/ като му е осигурен преводач от същия заявен от него език.Наред с това, в чл.12 от Директивата изрично е посочено, че търсещите закрила се интервюират на език,който владеят или за който има разумни основания да се счита,че те разбират.Търсещият закрила е гражданин на Х., като официалният език е френски и християнски креолски език. Основното интервю в ускореното производство е проведено на френски език, чиято цел е била хаитянският гражданин да представи личната си история и да изясни причините, поради които иска да напусне страната си на произход и да иска закрила в Република България и то представена от него на френски език, като при провеждането на интервюта, оспорващият е заявил, че няма пречка явилият се преводач да бъде преводач, няма комуникативни пречки и разбира френски език. Така кандидатът е бил максимално улеснен да разбира въпросите на интервюиста, а отговорите му да бъдат правилно разбрани и точно преведени. В съставения за това интервю протокол в края има отбелязване, че е проведено на разбираем от чужденеца френски език, текстът му е прочетен на френски език и без да съществуват комуникативни пречки, без негови възражения и допълнения. С оглед това, настоящият съдебен състав намира, че езиковата процесуална гаранция по [чл. 63а, ал. 6 ЗУБ](#) и чл. 12, ал.1, б. "б."от Директива 2013/32/ЕС не е нито отнета, нито е ограничена.Наред с това,самото интервю е протекло при стриктно спазване на процедурите, регламентирани в Директивата- проведено е лично интервю с кандидата в съответствие с чл.14 от Директивата- преди да се произнесе решаващият орган, на кандидата се предоставя възможност за провеждане на лично интервю относно неговата молба за международна закрила с лице, което има правомощия по силата на националното право за провеждането на подобно интервю. Личните интервюта по същността на молбата за международна закрила се провеждат винаги от персонала на решаващия орган. Настоящият параграф не засяга член 42, параграф 2, буква б), а за датата на личното интервю оспорващият е запознат чрез изпращане на Покана за явяването му на определена дата, разяснени са му последиците от неявяване на интервю, а текстът на поканата отново е преведен на разбираем от него език с помощта на преводач от френски език. Самото интервю е проведено при спазване на разпоредбите на Директивата-чл.15 и следващите- без присъствието на членовете на семейството,проведено е при условията които гарантират съответстваща поверителност,осигурени са всички условия личното интервю да се проведе при условия, които дават възможност на кандидата да изложи основанията за своята молба по последователен начин и най- вече интервюто е проведено от интервюиращ орган, който е отчетел личните и общите обстоятелства във връзка с молбата на търсещия закрила

, който е бил в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто,

в) избират преводач, който да е в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто. Общуването се осъществява на предпочетения от кандидата език, освен ако няма друг език, който той разбира и на който той е в състояние да общува ясно. Когато това е възможно, държавите-членки предоставят преводач от същия пол, ако кандидатът е поискал това, освен ако решаващият орган няма причини да смята, че искането е на основания, които не са свързани със затруднения от страна на кандидата да

представи изчерпателно основания за молбата си. От своя страна, на проведеното интервю, кандидатът е дал обяснения, свързани с неговата бежанска история, интервюто е обективизирано в протокол от проведено интервю и самият оспорващ е подписал същото, като текстът на протокола е преведен на разбираем за него език отново с помощта на преводача от френски език.

В чл.73 от ЗУБ е посочено, че молбите за предоставяне на международна закрила се разглеждат от Държавната агенция за бежанците индивидуално, обективно и безпристрастно, като първо се извършва преценка за предоставяне на статут на бежанец. В случай че статут на бежанец не бъде предоставен, се разглежда необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут.

Производството е приключило без забавяне, като в предвидения по чл.70 от ЗУБ срок от 14 работни дни от регистриране на молбата на търсещия закрила интервюиращ орган е приложил ускорена процедура в производството по общия ред, когато молбата за предоставяне на закрила е явно неоснователна. Неоснователен е доводът на оспорващия, че при издаване на решението е допуснато съществено нарушение на административно- производствените правила, в посока необсъждане на бежанската история на оспорващия, както и че производството е следвало да се развие в производство по общия ред. На първо място, при казаното по- горе, на интервюиращ орган по силата на изрична правна норма е предоставено правото да приложи ускорена процедура в производство по общия ред в срок от 14 работни дни от регистриране на молбата на чужденеца, търсещ закрила, когато молбата за предоставяне на статут е явно неоснователна. На второ място, именно тази свободна преценка на интервюиращ орган, предоставена по силата на закона, не подлежи на съдебен контрол, защото органът при наличието на предвидените в закона предпоставки е приложил ускорената процедура в производството по общия ред. На следващо място, интервюиращ орган е разполагал с оперативна самостоятелност, даваща му право на свободна преценка да приложи ускорената процедура в производство по общия ред. Предпоставки за прилагане на тази норма е молбата да е явно неоснователна. Коя молба е явно неоснователна е посочено в нормата на чл.13 от ЗУБ, като по т.2, т.4 и т. 11 които са послужили като основание за издаване на решението-не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване, молбата е явно неправдоподобна, **тъй като твърдените от него факти са непоследователни, противоречиви или напълно невероятни и е влязъл в страната и пребивава по законоустановения ред и в разумен срок от влизането не заяви пред компетентен орган, че иска закрила, освен в случаите, когато закъснението е по независещи от него причини.**

Неоснователен е доводът на оспорващия, че административният орган не е обсъдил бежанската му история, защото от приложените по делото доказателства е видно, че при произнасяне по молбата за международна закрила, интервюиращ орган при ДАБ към МС е преценил всички относими факти на молителя, свързани с държавата му на произход.

При издаването на решението, ответникът по оспорването е спазил и материално правните разпоредби на ЗУБ.

В чл.73 от ЗУБ е посочено, че молбите за предоставяне на статут се разглеждат от Държавната агенция за бежанците, като най-напред се извършва преценка за предоставяне на статут на бежанец. В случай че статут на бежанец не бъде предоставен, се разглежда необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут.

В разпоредбата на чл.8, ал.1 от ЗУБ е визирано ,че статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец,който поради основателни опасения от преследване,основани на раса,религия,националност,политическо мнение или

принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Статут на бежанец според чл.1 ,т. 1, буква и от Директивата означава признаването от държава- членка на граждани на трета страна или лице без гражданство, статут на лице, „статут на лице под субсидиарна закрила“ означава признаването от държава-членка на гражданин на трета страна или лице без гражданство за лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила;

В конкретната хипотеза, от събраните по делото доказателства и най-вече от бежанската история на оспорващия е видно, че същият е напуснал родината си Х., за да пристигне в РБ за дипломирането на брат си и то законно и легално с виза и единствената причина за напускането на страната си е именно да присъства на дипломирането на брат си, а изложените твърдения, че е бил преследван и заплашван от четири лица – непознати за него са недостоверни и са измислени от него/а това твърдение е опровергано от приложения превод от френски език на Оплакване от оспорващия, представено в съдебно заседание, видно от което е, че същият е бил нападен от млад мъж на мотор, като е имало други две лица, които са престояли около 2-3 часа около неговата къща и е подал оплакване, а пък в интервюто сочи , че 4 души са го издирвали и собственичката на къщата го предупредила да не излиза, за да не бъде нападен/ което е в явно противоречие както относно броя на лицата, които са го заплашили и нападнали, така и относно твърдението чия е собствеността на къщата- негова или на друг човек, а изложените заплахи са само и единствено с цел да получи закрила в РБ и то след като му е изтекла визата, и не ясно каква собственикът на имота е разбрала, че лицата, които са били пред къщата са чакали именно него. Нещо повече- твърдението му, че въпросните лица са чакали именно него, защото той пишел песни в подкрепа на убития през 2021 година президент също е недостоверно, защото ако това в действителност бе така, то едва ли тези хора са чакали повече от две години за да предприемат опити за неговото ликвидиране и по никакъв начин не е доказано ,че той е развивал музикална дейност. Наред с това, във връзка с нападението му от млад мъж, той е подал оплакване в полицията и следователно може да се ползва от закрилата на правоохранителните органи в страната. Липсва логично обяснение защо още при пристигането си в РБ оспорващият не е подал молба за закрила, след като твърди , че е бил заплашван, а е направил това едва след като му е изтекла визата.

Съгласно член 2 от Директивата за целите на същата „бежанец“ е всеки гражданин на трета страна, който поради основателните си опасения от преследване по причина на своята раса, вероизповедание, националност, политическите си възгледи или принадлежността си към определена социална група се намира извън страната, чийто гражданин е той, и който не може или поради тези опасения не желае да се обърне за закрила към тази страна, а „статут на бежанец“ е признаването от държава членка на качеството на бежанец на гражданин на трета страна или на лице без гражданство. Член 3 от Директивата разрешава държавите членки да приемат или да запазват по-благоприятни стандарти за определяне на лицата, които отговарят на условията за предоставяне на статут на бежанец, както и да определят съдържанието на международната закрила, доколкото тези стандарти са съвместими с Директивата. Член 4 от Директивата, който се съдържа в глава II, озаглавена „Оценяване на молбите за международна закрила“, определя условията за оценяване на фактите и обстоятелствата и постановява в параграф 3, като оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено на лично основание, като се вземат под внимание следните елементи, всички относими факти, свързани със

страната на произход в момента на вземането на решение по молбата, включително и законите и подзаконовите актове на страната на произход, както и начинът на тяхното прилагане, относими информации и документи, представени от молителя, включително и информации, позволяващи да се определи дали молителят е бил или би могъл да бъде обект на преследване, личният статут и личното положение на молителя, включително и такива фактори като неговото минало, неговият пол и неговата възраст, за да може да се определи дали актовете, на които молителят е бил или рискува да бъде изложен, биха могли да бъдат считани за преследване, като се има предвид личното положение на молителя. По силата на член 4, параграф 4 от Директивата фактът, че молител вече е бил преследван или е бил обект на директни заплахи за подобно преследване, е „сериозен признак за основателни опасения на молителя от преследване“, освен ако съществуват определени основания да се смята, че това преследване не би се повторило. Член 6 от Директивата, включен в посочената глава II и озаглавен „Субекти на преследванията или на тежките посегателства“, гласи: „Субектите на преследванията или на тежките посегателства могат да бъдат: държавата, партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че субектите, посочени в букви а) и б), включително и международните организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследванията или тежките посегателства по смисъла на член 7“. Член 9 от Директивата, включен в глава III, озаглавена „Условия за качеството на бежанец“, дава определение на актовете на преследване в параграфи 1 и 2, като последните предвиждат. Актовете, считани за преследване по смисъла на член 1А от Женевската конвенция- трябва да бъдат достатъчно сериозни по своето естество или по повтаряемия си характер, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека, и по-конкретно на правата, упражняването на които не е възможно да бъде ограничено по какъвто и да било начин по силата на член 15, параграф 2 от [ЕКПЧ], или трябва да представляват съвкупност от различни мерки, включително и нарушения на правата на човека, която да бъде достатъчно тежка, за да засегне индивида по начин, сравним с посоченото в буква а), а актовете на преследване по смисъла на параграф 1 могат да вземат по-конкретно следните форми- физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски и/или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин, преследвания или наказания, които са несъразмерни или дискриминационни. Член 9, параграф 3 от Директивата изисква връзка между мотивите за преследване, посочени в член 10 от нея, и актовете на преследване, като в член 10 от Директивата, озаглавен „Мотиви за преследване“, който също е включен в глава III, гласи в параграф -При оценяването на мотивите за преследване държавите членки вземат под внимание.

Но от проведеното интервю, не може да се установи наличието на предпоставки за предоставяне статут на бежанец и не се каквото и да е преследване или страх от преследване, основано на неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политически убеждения- чл. 4, ал. 3, б. "в" от Директива 2011/95/ЕС. Анализирайки бежанската история на оспорващия обосновано административният орган е приел, че историята е изградена на твърдения, които целят само и единствено предоставянето на международна закрила и поведението на оспорващия сочи на липса на основателен страх от преследване. Изложената бежанска история не може да обуслови каквото и да е преследване, което според легалното определение на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ представлява нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост, а

действия на преследване или потенциална заплаха от преследване по отношение на оспорвания липсват, който факт се потвърждава и от изявленията му, че спрямо него никой не е упражнил насилие или пък е отправил каквато и да било заплаха. Напротив- ако е имал сериозни заплахи от каквото и да е естество/самият сочи, че не е имал лични заплахи/, то възниква въпросът как легално е напуснал родината си и е пристигнал в България и то легално с виза и в разумен срок от влизането не е подал молба за международна закрила, а направил това едва след като му е изтекла визата.

С оглед на това ответникът по оспорването е приел, че по отношение на оспорвания не са налице предпоставките по чл.8 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец, защото той не е бежанец по смисъла на Женевската конвенция от 1951 година, а мигрант, търсещ по добър живот. „Мигрант“ съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец на службата на ВКБООН-това е лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, доброволно напуска страната си, за да се засели другаде, като той може да прави това от желание за промяна или прикючение или по семейни, или други причини от личен характер, а ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец. Наред с това, от доказателствата по делото е видно, че оспорваният е напускал родината си и е дошъл легално в РБ с виза за дипломирането на брат му.

Законосъобразно Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ е приел, че по отношение на оспорвания не са налице и основания за прилагане на хуманитарен статут. Последният според определението, визирано в чл.9 от ЗУБ се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл.9 от ЗУБ възпроизвежда разпоредбата на чл.15,б.”в”от Директива 2004/83ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Според разпоредбата на параграф 1а от ДР на ЗУБ този закон въвежда разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО, като в текста на чл.15,б.”в” от последната са посочени като тежки посегателства: "тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт".

От събраните доказателства и най-вече от бежанската история на оспорвания не може да се приеме, че същият е напуснал страната си Х. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито е заплашен от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, защото той не е имал никакви проблеми както с официалните власти, така и с която и да било групировка и спрямо него не съществува и бъдещ или евентуален риск от посегателство. Нещо повече дори, причините поради които е напуснал Х. са само и единствено лични и базирани на желанието му за по-добър живот и е подал молба за закрила едва след като му е изтекла визата за престой в РБ и историята е противоречива и недостоверна.

От приложените две Справки за ситуацията в страната му на произход- Х., Република Х. (на [френски](#): *République d'Haïti*, Айти) е [държава](#) разположена в

западната част на остров И. Той се намира в К. море, като по-голямата му източна част е заета от съседната Доминиканска република. Столица е П. о П. Населението наброява 9 035 536 души (2009). Името на страната има древен индиански произход. Дадено му е от коренното население – *Ayiti* означава Планинска земя. Републиката е най-бедната държава в западното полукълбо и е една от най-бедните, нестабилни и неуправляеми страни в света. Цялата история на Х. от създаването на държавата до днес е съпътствана от глад, стихийни бедствия и държавни преврати. Х. е разделена на 10 департамента. Те са разделени на 41 окръга и 133 общини. В расово отношение съставът на населението в Х. е почти еднороден – 95% от населението са потомци на чернокожи бивши роби докарани на острова от Източна А. още през колониално време. Останалите 5% са мулати и потомци на араби (предимно сирийци и ливанци) и европейци с френски, полски, немски, италиански и испански произход като последните представляват най-голямата част от жителите с европейски произход. Основно те са преселници от К. и Д. република. Много малка част от населението е с азиатски произход. Чернокожите говорят на креолски език. Основната религия в Х. е християнството¹ но половината от населението изповядва и вуду. Х. е най-слабо развитата страна в Централна Америка и Ю. Америка<https://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D0%B0%D0%B8%D1%82%D0%B8> и е сред най-бедните страни в света.

От приложената Справка за ситуацията в страната на произход на оспорвания е видно, че след подаване на оставка на Министър-председателя А. Х. вече целта е да се стабилизира сигурността в страната и да се определят нови общи избори през 2026 година с помощта на одобрена от ООН многонационална мисия за сигурност и тази мисия е в процес на изпълнение от миналата година .

Не е налице и заплахата спрямо оспорвания, породена от ситуация на безогледно насилие в светлината на чл.9,ал.3 от ЗУБ. Следва да бъде посочено, че с Решение от 17.02.2009 година, Съдът на Европейските общности по преюдициално запитване е дал тълкуване на разпоредбата на чл.15,ал.1,б."в", във връзка с чл.2,б."д" от Директива 2004/83/ЕО/ като- съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може изключително да се счита за установено, когато степента на характеризиращото и протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, се преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. От Справката за ситуацията в страната на произход на оспорвания Х. е видно, че в страната няма въоръжен конфликт. Съгласно доклад на ВКБООН за „ Правни съображения относно достъпа до защита и връзката между бежанеца и третата страна“ в контекста на връщането и трансфера към трета сигурна страна , концепцията на първа сигурна страна на убежище е общо прилагана в случаи, в които в предишна държава лицето вече е намерило международна закрила, която продължава да бъде достъпна и действаща за засегнатия индивид. Съгласно

заклучения на Изпълнителния комитет на ВКБООН би трябвало да се обърне внимание на концепцията, че убежището не би трябвало да бъде отказвано само на основание, че то би могло да бъде поискано от друга държава, в случаите обаче в които изглежда, че лице преди да поиска убежище вече е имало близка връзка с друга държава, тя/ той може, ако изглежда справедливо и разумно да бъде призован да поиска убежище първо от тази държава и изискването на връзка на бежанеца или търсещия убежище с третата страна не е задължително съгласно международното право. Лицето също може да бъде върнато в държава, през която е преминало по пътя си и в съответствие със Заключение № 15 на Изпълнителния комитет на ВКБООН

Доводът на оспорващия, че административният орган не е обсъдил всички факти, свързани с личното му положение в страната му на произход, не се подкрепя от доказателствата по делото.

Не се представиха и доказателства за наличие на хуманитарни причини, посочени в разпоредбата на чл.9,ал.8 от ЗУБ по отношение на оспорващия, а посочените от него причини да живее в България, безспорно имат само и единствено личен характер-защото тук има условия за добър живот.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА РЕШЕНИЕ №УП-ОК 5/04.06.2024 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС, с което последният на основание чл.70,ал.1, връзка с чл.13,ал.1,т.1,2,3 и 4 от ЗУБ отхвърлил молбата за международна закрила на К. Д.- гражданин на Х. като явно неоснователна.

На основание чл.138,ал.1 от АПК препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението НЕ подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл.85,ал.4 от ЗУБ.

СЪДИЯ: